

Egy kicsiny falu a Börzsöny közepén: SZÜLŐFALUM, PERŐCSÉNY- apró emlékeim a háborútól a hatvanas évekig.

9. Munkaerkölcs, munkába nevelődés

A fiatalok munkába neveléséről először röviden azt kell elmondani, bár mesélni ugyan mesélek róla, de ti, mai fiatalok, ennek a felét sem fogjátok megérteni, hiszen annyira változott már ez a világ, hogy ami akkor még természetes és mindennapos volt, az ma már hihetetlen és sokszor minden oldalról büntetendő is.

Vegyük például csak az én esetemet, mint tudjátok, 1943-ban születtem. 10 éves koromban, azaz 1953-ban csúcspontján tombolt a kommunizmus és a Rákosi-rendszer, és ekkor ordította torkaszakadtából minden elvtárs, aki mikrofon közelébe került, hogy „*legfőbb érték az ember*”, meg hogy

„*gyermekünk a jövőnk záloga*”

, vagy, hogy

„*asszonynak szülni kötelesség, leánynak szülni dicsőség*”

, meg még sok- sok ilyen baromságot, de én most csak az én értékességemről mesélek el egy-két dolgot.

Írta: Fidel István

2014. január 20. hétfő, 11:01 - Módosítás: 2014. január 20. hétfő, 11:17

Az Országos Nyugdíjintézet részemre szóló „szolgálati idők” kimutatásával tudom bizonyítani, hogy tíz és fél éves koromban, azaz 1953 októberében - tehát iskolaidőben-, és az utána következő években többször is, teljesítménybéres erdei munkásként dolgoztam az erdőgazdaságnál, mint csemeteültető erdei munkás...

És erről tudtak a tanítóim, az iskolaigazgatóm (az Isten áldja és nyugtassa őket békében!), a tanácselnök meg a jegyző, akinek mindezt engedélyezni kellett, valamint az erdészeti illetékesei, akik irányítottak, bejelentettek és regisztráltak az SZTK elődjénél, az OTI-nál, és bérszámfejtették a teljesítményemet, adták a fizetésem, stb.

És senkinek sem tűnt föl, hogy ez a vézna, „átlátszó fülű”, szerencsétlen gyerek mit is csinál 10 évesen...?!

Hát körülbelül így nézett ki az igazi kommunizmus, és így szoktattak engem a munkához. Pedig, ha megnézzük az akkori törvényeket, történetem minden szereplőjét meg kellett volna büntetni. Én mégis a mai napig hálás vagyok nekik, hiszen ha akkor nem ezt teszik, talán most más írná az élményeit. Hiszitek vagy sem, de nem volt ennivalónk, mert ha sikerült is learatnunk és csépelni, másnap ott volt a Rostás jegyző meg a Bártfai végrehajtó három szekérrel, és mindent elvittek... Mindent, ami valamit is ért a háznál, zsírt, gabonát, dunyhát, párnát, mindent...(azért írtam le a neveket, hogy mindenki tudja meg a faluban, kik is voltak a jötevőink!)

Emlékszem, volt egy hímzett szegélyű párnám, ami a háborúban eltűnt édesapámtól maradt rám, és a drága Julismamám mindig azzal bízott: *nagyon vigyázz rá kisfiam, mert amikor ezen alszol, édesapád mindig érezni fogja a lélegzeteden, hogy várod, és egyszer majd haza fog jönni hozzád...* Sírtam..., üvöltöttem..., de ezek a mocskok még ezt sem hagyták meg! Sohasem nyugszik meg a lelkem, hogy az édesapám nem jöhetett haza...

Ja, és hogy mennyi az igazság az éhezésből?

Alább mellékelek egy hivatalos iratot 1950-ből. Amikor az édesanyám három kiskorú gyermekkel magára maradt, 28 éves hadiözvegyként árvaellátást vagy özvegyi segítséget kért ezekről a –közülük még ma is többen is életben lévő- szemetektől, mint azt az okmányon

Írta: Fidel István

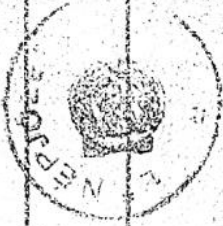
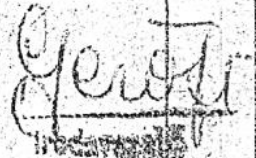
2014. január 20. hétfő, 11:01 - Módosítás: 2014. január 20. hétfő, 11:17

olvashatjátok, nem adták meg. Mert volt 10 hold földünk, amiből 132 aranykorona jövedelmünk lehetett volna, ha lett volna legalább egy lovunk vagy egy tehenünk, de a háborúban minden odaveszett, anyám meg egyedül mit is tudott volna csinálni?! Hát valahogy ennyit az én munkába szoktatásomról...

És íme az a bizonyos és árulkodó hivatalos dokumentum:

Írta: Fidel István

2014. január 20. hétfő, 11:01 - Módosítás: 2014. január 20. hétfő, 11:17

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Sor- sz.	Tkv- 1	N é v /anyja neve, sz.leánynév/ és lakhelye	Fogyat- kozás % jár. oszt. felül- vizsg.	El- lá- tá- si 50p	Fogyatkozása	Ossz- ta- lyo- zás netel. pénzel	A 8980 ME.vag 4178/1 sz.Kor delet a ján já ka foly va vag netel. pénzel
3451/Pe	-6/19/1950.		e- u- lőttén				
5.	Fidel Józsefné Molnár Eszter		hő	M			szünet kat.ho taszte aranyk
		Budapest.1950.évi	március hó 11.	A miniszter rend			Békefi Gyula előad
					helyi	adatok	
		A kiadmány hiteles:					
							
		A család hivatali					
		P. a. s.		2006.06.22.			